

26. Pasijuokime ☺

Perskaitykite anekdotus. Kokio Jūsų šalies regiono gyventojai panašūs į lietuvių anekdotų personažus suvalkiečius? Gal galite papasakoti kokį anekdotą?

Cha, cha, cha!

Eina suvalkietis, žemaitis, aukštaitis dievams aukų aukoti.

Atsistoja žemaitis. Žemėje nubrėžia liniją. Tada paima savo aukojamą veršiuką ir meta aukštyn sakdamas:

–Kas nukris šioje linijos pusėje tas mano, kas kitoje linijos pusėje, tai, Dievuli, tavo.

Tada eina aukoti aukštaitis. Nusibrėžia apskritimą, atsistoja apskritimo viduryje, meta į viršų savo aukojamas gėrybes ir sako:

– Dievuli, kas nukris už apskritimo, tas tavo, kas į apskritimą – mano.

Tada jau eilė suvalkiečiui aukoti. Jis nieko nebrėžia, o tiesiog meta savo aukojamas gėrybes į viršų, sakdamas:

–Dievuli, ką pats pagausi, tas mano, o kas ant žemės nukris, tas mano.

Kartą Dievas įkiša į maišą suvalkietį, žemaitį ir dzūką. Užriša ir gerai su lazda išmuša. Paskui maišą atriša. Pirmas iššoka dzūkelis, už kepurės ir pabėga. Suvalkietis išlipa užpakalį kasydamasis ir stovi prie maišo. Na, o žemaitis pasilieka maiše.

Dievas nustebeš ir klausia žemaičio:

–Ko gi tu tam maiše tūnai?

–Ogi, Dievuli, kas mane čia įkišo, tas tegul ir ištraukia.

–Na, – klausia suvalkiečio, – o ko tu prie maišo stovi?

–Ogi laukiu, Dievuli, kol žemaitis išlips iš maišo.

Dievas ir klausia:

–O kas tau iš to?

–Ogi tada, Dievuli, aš tą maišą galėsiu pasiimti.

Susitinka du suvalkiečiai draugai ir vienas klausia kito:

– Iš kur tokį gražų laikrodį gavai?

– Tėvas prieš mirtį pardavė...

Dzūkas ir suvalkietis buvo pakviesti į vestuves. Jų vietos už vestuvinio stalo buvo šalia ir jie ėmė kalbėti apie vestuvines dovanas jaunavedžiams.

–Aš atvežiau arbatos servizą dvylikai asmenų, – kukliai prisipažino dzūkas.

–O aš, – išdidžiai pareiškė suvalkietis, – atgabenau arbatos sietelį su aštuoniasdešimt aštuoniomis skylutėmis.

Susiginėja kartą du suvalkiečiai, kuris mažiau paaukos bažnyčiai. Na, nueina jiedu į bažnyčią. Sulaukia, kol pradės rinkti aukas. Pirmasis suvalkietis įmeta vieną centą į aukų dėžutę ir laimingas, besišypsodamas, žiūri, ką darys kitas. O šis ir sako:

– Čia už mus abu!

Žvejyba

Grįžta suvalkietis iš žvejybos ir pasakoja žmonai:

– Jau tas mūsų žmonių šykštumas, tai negaliu! Taigi sutarėm, kad tas, kuris žuvį pagaus pirmas, perka buteliuką, o antras – užkandos. Sėdim, žvejojam. Žiūriu Antano plūdė tik niurkt į dugną, o tas sėdi, apsimeta, kad nemato. Paskui Vincui kažkas kad prisikabino, tai net meškerė sulinko. O Vincas nė krust, aplink žvalgosi, uodus gainioja.

– Tai gal tu pirmas ištraukei? – klausia žmona.

– Ar aš kvailas?! Aš visai be slieko žvejojau!

Taupymas

– Tėti, bėgau į mokyklą paskui autobusą ir sutaupiau 50 centų.

– Kvaily! – sako tėvas. – Reikėjo bėgti paskui taksi, būtum sutaupęs 5 litus.

Ateina pas suvalkietį svečias. Suvalkietis jį vaišina blynais. Svečias sako:

– Jau tris blynus suvalgiau, ačiū – nebenoriu.

Suvalkietis sako:

– Suvalgei keturis, bet tu valgyk, valgyk.

Sėklos

Valgo suvalkietis obuolių sėklas. Prieina žemaitis ir klausia:

– Kodėl valgai šias sėklas?

Suvalkietis sako:

– Kad protingas būčiau.

Žemaitis prašo:

– Duok ir man vieną.

Suvalkietis jam atsako:

– Duok tris litus – tai gausi.

Užsimoka žemaitis tris litus, suvalgo sėklą, pagalvoja ir sako:

– Tai kvailas aš. Kiek už tris litus būčiau obuolių nusipirkęs.

– Na matai, tik vieną sėklą suvalgei, o jau protingesnis pasidarei.

Restorane

Nusiveda suvalkietis savo merginą į restoraną, pavalgo. Atneša jiems sąskaitą, suvalkietis bambėdamas sumoka... ir sako:

– Kad nereikėtų duoti arbatpinigių, indus suplaus mano mergina.

Žvakė

– Ką daro suvalkietis, kai jam šalta?

– Pasiima žvakę.

– O ką daro, kai jam labai labai šalta?

– Užsidega žvakę.

Suvalkietis teatre

Grįžta suvalkietis iš teatro. Kaimynai apspitę teiraujasi:

– Kas labiausiai patiko?

– Pabaiga.

– Kuo ji tau patiko?

– Nemokamai paltus dalijo. Tris pasiėmiau.

Suvalkietis kasdien meldžiasi:

– Padėkit, šventas Petre, padėkit, loterijoje vis nelaimiu. Padėkit, šventas Kazimierai, loterijoje vis nelaimiu. Padėkit, šventas Jonai, padėkit, loterijoje vis nelaimiu....

Taip jis vardija ir vardija visus šventuosius. Vieną dieną jie neištveria ir ateina pas Dievą skųstis:

– Gal reikėtų padaryti taip, kad jis loterijoje laimėtų. Nusibodo jis mums.

– Ir man nusibodo, – atsakė jiems Dievas. – Padaryčiau, kad laimėtų, bet gi negaliu už jį bilieta nusipirkti.